

L'HORA NOVA

Comissió de Govern

Sessió del dia 24 de febrer

PROLETARIS: UNIM-NOS

Quan tot eren bons auguris per entrar en intel·ligència i comprensió entre els partits polítics d'aquesta ciutat, Partit Socialista Unificat i Partit Obrer d'Unificació Marxista, els primers celebren una conferència o míting al Teatre Vigatà i per boca d'un orador responsable del mateix partit, queden en situació gens llúida els bons propòsits del company Rovira.

Totes aquelles esperances d'unió haurien esdevingut fallides si tinguéssim presents els mots pronunciats, crec jo sense plena reflexió, per la camarada Pàmies, en el míting celebrat darrerament al Teatre Vigatà.

Partint de la base de què els partits polítics gosen d'autonomia completa, no apartant-se dels principis bàsics del Partit, espero que aquella unió que tots desitgem, en aquesta ciutat, serà un fet.

No ho seria si predominés aquella política derrotista, que ja hauria d'haver passat a la història en el temps de revolucionarisme que vivim, aquella política funesta d'ordenó i mano des de dalt, que deixava les masses sense llibertat ni d'opinar, i que, actualment, en paguem els resultats.

No podem permetre els sectors antifeixistes, que els companys que havem posat a la direcció màxima de la nació defacin amb la petulància de sobrevinguts els acords i voluntats del poble, que és l'únic, amb autoritat, que pot donar el vist i plau a les aspiracions del mateix.

El camí que empren els dirigents del vostre partit, de difamació, no poden portar-nos a la unió que aspirem, essent ambdós fermes seguidors de les doctrines de Carles Marx, que equival a dir constants antifeixistes.

El Partit Obrer d'Unificació Marxista d'aquesta ciutat té amplis poders per a entrar en intel·ligència amb un partit determinat sempre i quan aquesta unió sigui emprada per enfortir el front antifeixista

(Passa a la pàg. 5)

A ACCELERAR LA GUERRA, A VENCER

Han calgut dolorosos experiments per a operar-se uns inicis de redreçament indispensable per a l'obtenció de la victòria. Encara si és a temps de salvar la dignitat dels pobles d'Ibèria, trepitjada pels militars traïdors i concupiscents que no han vacil·lat a posar-se a les ordres del feixisme internacional.

Vençuda la rebel·lió militar del juliol, en les més importants capitals de la península, qualques sectors antifeixistes caigueren en l'error de creure que la desmoralització soferta per l'enemic era suficient per a garantir la marxa de la Revolució, sense preocupar-se massa dels nuclis sediciosos que restaven en situació compromesa. Però, ben aviat, l'evidència els demostrava que els focus de rebel·lia constituïrien un aprofitament de criminal assaig de les perverses intencions dels governs imperialistes. I així, mentre els uns es lliuraven de ferm a l'obra de transformació revolucionària, els facciosos es refeien, mediatitzats pels agents de Hitler i Mussolini. El poble antifeixista havia vençut el moviment facciós, però, inconscientment, portava les de perdre en la guerra que li declarava el feixisme internacional.

La clara visió dels nostres governants, sense distinció de matisos, s'ha traduït constantment en súpliques i consignes, avalades, en molts casos, per les organitzacions i partits responsabilitzats, i malgrat aquesta bona voluntat han transcorregut set mesos de caminar irreflexivament, de perill greu, de decantar-nos envers la derrota.

Ha vingut la caiguda de Màlaga, després d'altres fets d'armes al·lisonadors, i certa activitat de l'aviació facciosa, en indrets on no hi havia arribat el terror de la guerra, a confirmar la inferioritat dels nostres efectius per a plantar cara a l'acció bèl·lica de les hordes italo-germanes irlandeses-musulmanes i de deixalles humanes que constitueixen els reforços dels generals traïdors. Es, a partir d'aquest moment, que la nerviositat incontinguda del poble es manifesta arreu i el clam unànim d'autodisciplinar-se i de servir la causa antifeixista, es deixa sentir com a precursor d'una voluntat fèrria i una ferma decisió d'accelerar la guerra i de triomfar. Hem entrat en la plena rectificació.

No més enllà han de durar les angúnies dels pobles d'Ibèria; l'esperit que s'emmena a la massa obrera i a tots els antifeixistes, sabrà respondre des d'ara les directrius dels seus governs, legítima representació del poble, i en aquests moments històrics tothom ha de deixar generosament llurs diferències i programes ideològics per a més endavant, per a quan el monstre del feixisme sigui foragitat del nostre país. Solament amb aquesta conducta podem aconseguir la fita alliberadora que justificava la rèplica contundent que sabé donar el poble als militars aixecats en armes el dia 19 de juliol.

E.